01/09/2019

Αρχιερατική Θ. Λειτουργία ενώπιον της Τιμίας Κάρας του Οσίου Δαβίδ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 31 Αυγούστου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Δαβίδ και Αγίας Άννης στα Ριζώματα.

Όπως κάθε χρόνο στην διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση η τιμία κάρα του Οσίου Δαβίδ του εν Ευβοία, την οποία μετέφερε ο Καθηγούμενος της ομώνυμης Ιεράς Μονής Αρχιμ. Γαβριήλ.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Μάρθα, Μάρθα μεριμνᾷς καί τρυβάζῃ περί πολλά, ἑνός δέ ἐστιν χρεία».

Μέ τήν ἀνάμνηση τῆς καταθέ-σεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπε-ραγίας Θεοτόκου

στόν ναό τῶν Χαλ-κοπρατείων στήν Κωνσταντι-νούπολη, τήν ἐναπόθεση δηλαδή στόν ναό της ἑνός ἀπό τά δύο ἐν-δύματα τῆς Παναγίας μας πού δια-τηρήθηκαν πρός εὐλογία τῶν πι-στῶν, κλείνει ὁ κατ᾽ ἐξοχήν μήνας τῆς Παναγίας μας. Κλείνει ὁ Αὔ-γουστος πού εἶναι ἀφιερωμένος στή χάρη της καί εἶναι γεμάτος ἀπό τίς ἑορτές καί τήν εὐλογία της.

Αὐτή τή Θεομητορική ἑορτή τι-μοῦμε καί ἐμεῖς ἐδῶ στόν ναό τῆς ἁγίας Θεοπρομήτορος Ἄννης καί τοῦ ὁσίου Δαβίδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, ἔχοντας γιά ἀκόμη μία φορά ἀνά-μεσά μας τή χαριτόβρυτη καί θαυ-ματουργό κάρα τοῦ ὁσίου Δαβίδ, πού μᾶς μετέφερε ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου Δαβίδ, ὁ π. Γαβριήλ, μέ πολλή ἀγάπη, ὅπως πάντοτε, εἰς προσκύνηση καί εὐλογία. Γι᾽ αὐτό καί τοῦ ἐκφρά-ζουμε τίς θερμότατες εὐχαριστίες.

Καί καθώς, ὅπως εἴπαμε, ἡ Ἐκ-κλη-σία μας τιμᾶ γιά ἄλλη μία φο-ρά τήν Παναγία μας, ἀκούσαμε τή γνωστή εὐαγγελική περικοπή στήν ὁποία ὁ Χριστός ἀπευθύνεται πρός τή Μάρθα, ἡ ὁποία παρα-πο-νεῖται γιατί ἡ ἀδελφή της Μαρία τήν ἄφησε νά διακονεῖ μόνη της τόν Χριστό, καί ἐκείνη καθόταν καί ἄκουε τή διδασκαλία του καί τῆς λέγει: «Μάρθα, Μάρθα μερι-μνᾷς καί τυρβάζῃ περί πολλά, ἑνός δέ ἐστιν χρεία».

Μάρθα, τῆς λέγει, ἀσχολεῖσαι καί φροντίζεις γιά πολλά πράγματα, ἐνῶ ἕνα μόνο εἶναι ἀναγκαῖο. Καί αὐτό τό ἀναγκαῖο καί ἀπαραίτητο, μέ τό ὁ-ποῖο ἀσχολεῖτο ἡ ἀδελφή της, ἡ Μαρία, εἶναι ὁ Θεός καί ἡ ἐπικοινωνία μας μέ αὐτόν. Εἶναι ἡ ψυχή μας, ἡ ὠφέλειά της καί ἡ σωτηρία της.

Αὐτήν ἡ ἐπικοινωνία μέ τόν Θεό καί ἡ ὠφέλεια τῆς ψυχῆς της, τήν ὁποία ἐπεδίωκε ἡ Μαρία καθι-σμέ-νη στά πόδια τοῦ Χριστοῦ καί ἀκούοντας τή διδασκαλία του, ἦταν ὁ τρόπος ζωῆς καί τῆς Πανα-γίας μας.

Γιατί τί ἄλλο ἔκανε ἡ Παναγία μας ἀπό τήν ἡλικία μάλιστα τῶν τριῶν ἐτῶν, ὅταν οἱ εὐσεβεῖς γο-νεῖς της, ὁ Ἰωακείμ καί ἡ Ἄννα, τήν πῆγαν στόν ναό τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐμπιστεύθηκαν στά Ἅγια τῶν Ἁγίων, παρά νά προσεύχεται καί νά μελετᾶ τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἀδι-αφορώντας γιά τά γήινα καί τά ὑλικά πράγματα, ἀδιαφορώντας γιά ὅσα ἑλκύουν τά παιδιά τῆς ἡλι-κίας της καί διασποῦν τόν νοῦ καί τήν προσοχή τους; Τό ἴδιο ἔκα-νε καί ἀργότερα, στό σπίτι τοῦ Ἰω-σήφ καί μεγαλώ-νο-ντας τόν Ἰησοῦ, ἀλλά καί μετά τήν Ἀνάσταση καί τήν Ἀνάληψή του.

Ἦταν πάντοτε ἀφοσιωμένη στό ἕνα πού εἶναι ἀναγκαῖο καί ἀπα-ραί-τητο, ἐάν θέλει ὁ ἄνθρωπος νά μήν χάσει τή μελλοντική καί αἰώ-νια ζωή, ἀπορροφημένος ἀπό τήν

ἐπίγεια πού εἶναι πρόσκαιρη καί προσωρινή.

Τό ἴδιο ὅμως ἔκανε καί ὁ ὅσιος Δα-βίδ, τοῦ ὁποίου τή σεπτή καί θαυ-ματουργή κάρα ἔχουμε τήν εὐ-λογία νά προσκυνοῦμε σήμερα. Δέν ἄφησε τά κοσμικά πράγματα νά τόν ἐλκύσουν. Δέν ἄφησε τίς ἐγκόσμιες μέριμνες καί φροντίδες νά τοῦ διασπάσουν τήν προσοχή καί νά τόν ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεό καί τήν ἀγάπη του πρός αὐ-τόν. Μάλιστα χωρίσθηκε ἐκου-σίως τοῦ κόσμου γιά νά ἀπολαμ-βάνει τήν ἀδιατάρακτη ἐπικοινω-νία μαζί του, γιά νά ἐντρυφᾶ στό θέ-λημά του καί νά εὐφραίνεται ἀπό τήν παρουσία του.

Ὁ λόγος ὅμως τοῦ Κυρίου πού ἀκούσαμε σήμερα δέν ἰσχύει μόνο γιά τήν Παναγία μας, δέν ἰσχύει μό-νο γιά τούς ἁγίους, τούς κλη-ρικούς καί τούς μοναχούς, διότι ὁ Θεός ἔχει ἑτοιμάσει γιά ὅλους μας τά ἀγαθά τῆς αἰωνίου ζωῆς καί πε-ριμένει ὅλους μας νά τά ἀπο-λαύ-σουμε. Γι᾽ αὐτό καί ὅλοι μας, εἴτε ζοῦμε στόν κόσμο εἴτε ζοῦμε ἐκτός αὐτοῦ, θά πρέπει νά προ-σπα-θοῦμε καί νά ἀγωνιζόμεθα νά μήν χάσουμε αὐτό τό ἕνα, νά μήν χάσουμε τήν ψυχή μας καί τή σω-τηρία της, πού εἶναι τό μόνο τό ὁποῖο ἔχουμε ἀνάγκη.

Θά πρέπει νά προσπαθοῦμε καί νά ἀγωνιζόμαστε ὥστε ὁ κόσμος καί οἱ μέριμνές του νά μήν ἀπο-σποῦν τήν προσοχή μας ἀπό τόν πνευματικό μας στόχο, διότι ὁ κό-σμος εἶναι παντοῦ. Εἶναι μέσα μας καί γύρω μας, καί ὁ ἀντίδικος τῆς ψυχῆς μας προσπαθεῖ νά μᾶς ἐλ-κύσει μέ τίς μέριμνες καί τίς χαρές τοῦ κόσμου μακριά ἀπό τόν Θεό καί τή σωτηρία μας μέ κάθε τρόπο. Καί γιά νά μᾶς ξεγελάσει πολλές φορές προσπαθεῖ νά μᾶς διασπᾶ καί νά μᾶς παρασύρει μέ ἀγαθές μέ-ριμνες, σάν αὐτές πού εἶχε ἡ Μάρ-θα, ἡ ὁποία διακονοῦσε τόν Χριστό, ἐπιδιώκοντας νά μᾶς κά-νει νά ξεχάσουμε τόν πραγμα-τικό μας σκοπό καί νά χάσουμε τή σω-τηρία μας. Ἄς μήν ἀφήσουμε τόν ἑαυτό μας νά παρασυρθεῖ, ἀλλά ἄς ἔχουμε τόν νοῦ μας καί τήν ψυχή μας πάντοτε στόν Χρι-στό καί ἄς μήν ξεχνοῦμε ποτέ τόν λόγο του «ἑνός ἐστι χρεία», ὅπως ἔκανε καί ἡ Παναγία μας καί ὁ ὅσιος Δαβίδ, καί εὔχομαι διά τῶν πρεσβειῶν τους νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά τό κερδίσουμε, νά κερδί-σουμε δηλα-δή μέ τή σωτηρία τῆς ψυχῆς μας καί τήν αἰώνια ζωή.